

Alle innspillene som står her har vært publisert i TA, Varden og/eller PD fra januar 2018 og i bunn av dokumentet finner du eldre artikler og innspill og enkelte som ikke ble publisert

[Avisinnlegg 2009-2017](#)

Mobber eller mobbet

Publisert i Varden 20.03.18

Arbeidet mot mobbing er et satsingsområde i skolen. Det er formulert i loven at mobbing skal følges opp og det er gitt detaljerte regler for hvordan. Dette er et sisyfosarbeid. Det er nemlig ikke åpenbart hva som er mobbing, hvem som mobber og hvem som er mobbet. Det blir ikke lettere for lærere når voksenverdenen ikke går foran med et godt eksempel. I Varden 19.03.18 skriver Harald V Eikland at han mener Sylvi Listhaug blir mobbet. Andre mener at Listhaug mobber, f.eks. når hun sier at Knut Arild Hareide «sleiker imamer oppetter ryggen.» Eksemplene kunne vært mange. Mobbearbeidet i skolen kommer ingen vei så lenge våre politikere ikke går foran med et lysende eksempel og voksne ellers følger etter som best de kan.

Inge Jørgensen

Demokrati og rettsstat

Publisert i PD 16.03.18

Justisminister Sylvi Listhaug har ønsket å svekke rettsstaten ved å la embetsmenn avgjøre om personer mistenkt for å være terrorister skal miste sitt norske statsborgerskap (forutsetningen er at de har dobbelt statsborgerskap). I følge PST gjelder det muligens 5-10 personer. Listhaug har fått med seg FRP og Høyre på dette, som betyr at det ikke lenger skal være domstolene som skal avgjøre saken, men altså embetsverket. Listhaug/FRP vil også endre beredskapsloven slik at en skal kunne innføre unntakstilstand for mindre alvorlige forhold enn i dag, og uten å gå veien om Stortinget. For å få til det har hun satt i gang en utredning som justiskomiteen har sagt nei til. Listhaug/FRP bryr seg lite og turer fram etter eget hode. Det er forståelig at Listhaug/FRP vil svekke rettsstaten og demokratiet, det ligger i partiets natur, men at Høyre vil bli med, er overaskende. Listhaug benytter seg av falske anklager overfor andre partier, nå Arbeiderpartiet. Det er ikke overraskende. Retorikken vekker minner om andre hardtslående politikere som brauter seg fram til makta, noen nyere, andre litt lenger tilbake i tid. Dessverre evner ikke statsministeren å ta grep, så vi kan fortsatt forvente angrep på demokrati og rettsstat under Listhaug/FRP's styre.

Inge Jørgensen

Økende forskjeller

Publisert i TA 08.03.18, i PD 15.03.18 og i Varden 19.03.18

Forskjellene øker mer enn før her i landet. Vår blå regjering har sørget for at de rikeste blant oss slipper unna skatter som hittil har rammet dem hardere enn folk flest. Nå vil de også sørge for at aksjeeiere får enda større utbytter mens arbeidsfolk får lavere lønn. Eksempelet er Colorline som får registrere seg i Norsk Internasjonalt Skipsregister. Colorline leverte et overskudd på 516 millioner kroner, men det er tydeligvis ikke nok. Nå vil de ansette utlendinger på fergene til Danmark og Tyskland med langt lavere lønninger enn det norske mannskapet. Slik vil Colorlines overskudd bli enda større, mens det norske mannskapet enten mister jobben eller må akseptere de nye lønningene.

Den blå regjeringa har også sørget for at arbeidsfolk mister trygghet for jobb og lønn gjennom endringer i arbeidsmiljøloven som tillater større grad av innleid og midlertidig arbeidskraft. Da endringene blei vedtatt var forutsetningen at flere skulle komme i fast arbeid. Det har ikke skjedd,

men de blå vil ikke endre arbeidsmiljøloven. Den gir nemlig arbeidsgivere større makt over usikre arbeidstakere og anledning til lønnsnedslag og oppsigelse av kritiske røster.

Avgiftene har økt med den blå regjeringa. Partier for nedsettelse av skatter og avgifter har sørget for at folk flest får økte utgifter gjennom avgifter, mens de som har mest slipper skatter og betaler avgifter som alle oss andre. Dvs, avgiftene senkes også, f.eks. motorkraftavgiften. Det medfører at de som har råd til båter i millionklassen slipper unna et lavere kronebeløp og dermed bidrar mindre til fellesskapet enn før, mens de som ikke har råd til båt, sparer ingen ting.

Forbruksgjelda øker i Norge. Det er de som ikke har store nok inntekter til ønsket forbruk som låner penger. Det er ikke de som har millioninntekt og store formuer. De blå bekymrer seg, i ord, men ikke i handling. Vi trenger en helt ny økonomisk politikk her i landet, ellers dør demokratiet og det skapes rom for autoritære bevegelser som gjerne erklærer unntakstilstand for små krisepregede hendelser.

Inge Jørgensen

Norge selger i Longyearbyen

Publisert i Varden 08.03.18

Nå har vi sjansen før kineserne overtar. Eiendomsmegler 1 selger 84 leiligheter i fem leilighetsbygg i Longyearbyen. Salgssummen er 77 millioner kroner. I dag er årlig leieinntekt 7,7 millioner kroner. Hvilket tilbud. Hvilket potensiale. Toromsleiligheter i Norges heteste turistområde til under en million pr.enhet. Jeg erkjenner at min pekuniære situasjon ikke innbyr til å melde meg på som interessent. Men om mine investeringer på børsen hadde vært vellykkede, ville jeg ha gripi sjansen. Nå er det beste jeg kan håpe på at eiendommen forblir på norske hender, at norske investorer som betaler sin skatt til Norge, kjenner sin besøkelsestid og kjøper. Ellers kommer kineserne, de mest vellykkede kapitalistene i vår tid ved siden av US-Amerikanske IT-selskaper. Ingen av disse skatter til Norge, så et salg til utlendingene vil være reint tap for oss alle.

Inge Jørgensen
Ville vært investor

Demokrati under angrep

Publisert i TA 07.03.18

«Demokrati ingen selvfølge» er overskriften til et leserinnlegg Jørn Inge Næss (FrP) har i avisene i disse dager. Han holder et kraftfullt innlegg om demokratiet og hvordan mange bruker av sin fritid for å utøve politisk lederskap i Skien. Bakgrunnen er tanker om å redusere antall folkevalgte i Skien kommunestyre betydelig. Jeg er helt enig med Jørn Inge Næss, demokrati er ingen selvfølge. Det er snarere slik at demokratiet er under angrep. Etter min mening er det ikke antallet representanter som bekymrer mest, men hvordan en rekke forhold avdemokratiseres og gjøres til gjenstand for pekuniær ledelse. Det vil si at pengene styrer og god ledelse er den som får best resultat på bunnlinja. Opprettelsen av kommunale selskaper er et eksempel på hvordan politikere avsetter seg selv og lar markedstenkning bestemme, som med Porsgrunn Utvikling og Kontorbygg A/S. Privatisering av tjenester går i samme retning. I England har privatiseringen gått så langt at det ikke lenger spiller noen rolle hvem som styrer, det handler nå kun om å fordele de inntektene kommunen har til de ulike private aktørene, ikke å prioritere. Et annet eksempel er hvordan kapitalen kan diktere betingelsene for investeringer ved å flytte pengene dit de gir høyest avkastning. Site Telemark er det siste lokale eksempelet. Investeringer i Site Telemark krever lave skatter og avgifter og små bidrag til fellesskapet. På nasjonalt nivå har vi i disse dager en kamp om overføring av makt fra nasjonalt nivå til ACER, EU's energitilsyn som skal sørge for at energipolitikken frigjøres fra demokratisk styring. EU

har lenge beveget seg bort fra demokrati og til markedsstyring, fra fire friheter til kapitalens diktatur. Slike ting bør bekymre Jørn Inge Næss.

Inge Jørgensen
Demokrat

To milliarder kroner

Publisert i Varden og TA 06.03.18 og i PD 07.03.18

Det brukes to milliarder kroner hvert år på kreftmedisiner vi ikke vet om virker. Det er en olemic hvert år. Det er mye penger. Stortinget bruker nå mer enn en olemic på et garasjeanlegg mm som vi ikke vet om virker, og vi vet heller ikke sluttsammen. Stortingspolitikerne vil ikke betale gasjen av egen lomme selv om de er ansvarlige. Det er omtrent slik bankene ikke ville betale sitt eget casino da aksjemarkedet gikk til helvete i 2008. Vi sitter igjen med at folket betaler, både for Stortingspolitikerne (politikerverkningen er ikke langt unna), bankvesenet (verkningen er på plass) og legemiddelindustrien (ditto). Hva må til for å få edruelig styring her i landet? Jeg har registrert at sykehuseklovner er et godt tiltak.

Inge Jørgensen

Site Telemark

Publisert i Varden og PD 28.02.18 og i TA 05.03.18

Det skrives informativt om Site Telemark i avisene for tida. Jeg var så heldig å høre Leopold Løvenskjold foredra om Site Telemark her om dagen. Det var et interessant, opplysende og tankevekkende foredrag framført med humor. Site Telemark er initiert av Statkraft og har som målsetting å etablere et gigantisk datasenter i et flatt landområde nord i Skien kommune, et område tre ganger så stort som Herøya industripark eller mer. Et gigantisk datasenter vil kreve en gigantisk investering i en stabil og uavbrutt krafttilgang foruten store investeringer i infrastruktur, gjerne betalt av det offentlige. Etableringen av datasenteret vil generere noen tusen arbeidsplasser over en tiårsperiode. Deretter vil bemanningen bli så lav som 100-120. Men en regner med at etableringen vil gi positive sideeffekter for distriktet slik de opplevde i Luleå, langt nord i Sverige hvor Facebook har etablert seg. Der er det så langt generert hele 240 nye arbeidsplasser og skapt ny optimisme for det lokale næringslivet. Det sammenliknes med etableringen av Norsk Hydro på Herøya når det gjelder betydningen for distriktet. Hydro bidro til tusenvis av arbeidsplasser over mange tiår. Site Telemark vil ikke komme i nærheten av slike tall, dessverre.

En burde kanskje ønske et slikt datasenter velkommen til Skien. 100 arbeidsplasser er 100 arbeidsplasser. Men en registrerer at det ikke skal betales de samme skatter og avgifter som annen industri. Det skal gis fritak for eiendomsskatt, i motsetning til det annen industri må betale. Det skal også gis lavere avgift på elektrisk kraft, i motsetning til det andre må betale. Det blir oppgitt at det må til for å tiltrekke seg slike store investeringer. De firmaene som er aktuelle er alle gigantiske pengemaskiner som kan diktere vilkårene for investeringer. Men hva skal de da gi tilbake til samfunnet annet enn de 100 arbeidsplassene? Vi vet fra før at internasjonale IT-giganter ikke betaler skatt. Så Site Telemark vil bli en gavepakke til de som har mye fra før. I og med at kraftbehovet er så enormt må vi forvente en økning i el-prisene. Vi må alle betale for dette, ikke bare den kraftkrevende industrien. Konklusjonen ser ut til å bli at folk flest må betale for å få gigantiske dataanlegg i vårt nærrområde uten at vi får annet enn smuler tilbake. Jeg registrerer at Marte Gerhardsen i Tankesmien Agenda problematiserer demokratiets problem med kapitalens konsentrasjon og utvikling i Aftenposten 26.02.18. Skien bystyre har her anledning til å vise godt lederskap og ikke legge seg helt flate for kapitalens diktat om lavere kostnader enn annen industri i området.

Inge Jørgensen

Pensjon, moral og NAV

Publisert i Varden 20.02.18

NAV-direktøren i Telemark går til frontalangrep på pensjonistene i Varden torsdag 15.februar. Varden hjelper til som best de kan, med krigstyper på forsida av avisa. Problemstillingen er at noen mottar både full pensjon og dagpenger fra NAV, nettopp slik det er meningen etter det nye pensjonsregimet som politikerne har vedtatt. NAV-direktøren gir uttrykk for at det er umoralsk å motta dagpengene så lenge en ikke er «reelt arbeidssøkende.» Slik jeg forstår det er de som følger NAV's prosesser med jobbsøkerkurs og diverse andre ting som ikke fører til en arbeidskontrakt, de er moralsk høyverdige, mens de som synes dette er bortkasta, blir hjemme og bare venter på et jobbtilbud, de er umoralske. Regelverket er svært komplisert, så komplisert at NAV-ansatte heller ikke mestrer det. NAV gjør selv feil, det er noen mennesker som får mindre utbetalt av NAV enn det de har rett til, uten at vi sier at de NAV-ansatte er umoralske av den grunn. NAV-direktøren bør rette sitt skyts mot politikerne som har laget en pensjonsreform det ikke er mulig å forstå, og hvor reglene gir grunnlag for moralisering på tynt grunnlag.

Inge Jørgensen
Pensjonist

Den høyeste lykke

Publisert i TA 16.02.18

Jeg leser Arundhati Roys bok Ministeriet for den høyeste lykke. Det er en skjellsettende opplevelse. Helt på slutten leser jeg et dikt:

Hun døde i sitt bur, den vesle fuglen. Med noen siste ord til fuglefangeren. Vennligst ta vårens grøde Og stapp den opp i den forgylte ræva di.

Språket til Roy er ikke polert, snarere rått. I alle fall når hun skal skrive folkets historie. Folket til Roy er de fattige. De undertrykte, de utnyttede. Det indiske samfunnet er mer sammensatt enn vårt, kulturelt, etnisk, historisk, religiøst. Dvs, det finnes ikke maken.

Når jeg leser kommer jeg i tankene på vårt eget, homogene samfunn, utfordret av flyktninger og innvandrere, i noens øyne. Slik vi engang sjøl utfordret og formet nye samfunn. Som England, Skottland og Wales (kirkene ble bygd i daler lite synlig fra kysten for ikke å bli ødelagt, som i St.Davis i Wales). Eller som i Chicago hvor nordmenn giftet seg med nordmenn, ofte søskenbarn, for å la det bli i slekta.

Nå utfordres vi av globaliseringen, som i realiteten betyr den globale kapitalismen. Våre hjemlige kapitalister har forstått det. Det foreslås å kutte skattene slik Trump har gjort, for å bevare «konkurransenevnen». Regningen utsettes til kommende generasjoner. Det handler om konkurransen mot bunnen. Det sosiale samfunn er slutt. Herfra gjelder bare konkurranse. Den som kan betale vinner. Fellesskapet forvitrer og vi står alene tilbake. Mor er på anbud, jente i barnevernet er på anbud, og den som kan betale vinner. Ingen vil lenger betale for fellesskapet og fellesløsningene. Snart har vi det indiske samfunnet her også. Kastene, de økonomiske kastene, er underlagt kapitalen, om ikke det religiøse. Kapitalen dreper. Enkelt og greit.

Inge Jørgensen

Astmalaget

Publisert i PD 08.02.18 og i TA 09.02.18

6000 brukerdoser astmamedisin følger det norske OL-landslaget til Korea. Disse dosene er til bruk for dem med akutt og midlertidig astma og ikke til dem som allerede har astma før de reiser. De har nemlig med seg sin egen astmamedisin. Det følger med 43 inhalatorer til personlig bruk. Så en har sikret seg at 43 av OL-utøverne skal kunne få god hjelp om de får akutt og midlertidig astma. Leder for OL-troppen helseteam, Mona Kjeldsberg, uttaler at dette er en forståelig og god helsepolitikk. «Mengden vil ikke se så stor ut,» når vi bryter dette ned til den enkelte person. 43 personer og 6000 doser, ikke stor? Fru Kjeldsberg, dette er rein og skjær juks. Ingen landslag kan ha så mange som 43 utøvere med akutt og midlertidig astma. Særlig ikke verdens beste landslag.

Inge Jørgensen

Mer enn skeptisk

Lina Holt på stjernehimmelen

Publisert i PD og TA (med bilde) 09.02.18

Onsdagens konsert med singer/songwriter Lina Holt på Kafé K ble en suksess. Salen fyltes av et stort publikum 50+ som satte pris på hennes gode sanger med tekster til å kjenne seg igjen i og melodier som fløt lett inn i sjelen. Godt hjulpet av Espen Gundersen på trekspill, keyboard og tyttebærspann og Geir Strømstad på rasle, el- og ståbass. Begge koret. Repertoaret var hentet fra hele hennes karriere, fra plata 14736 tekopper i 1997 og til det siste albumet Reisen fra i fjor. Samt noen urframføringer. Om vi likte det? Ja, vi likte det. Måtte Lina skinne på fler enn oss.

Inge Jørgensen

Einar Holt på Kafé K

Publisert i TA 09.02.18

Gitarist Einar Holt holdt en uannonsert minikonsert på Kafé K onsdag kveld. Han framførte tre av sine gitarstykker, Mother, Spring og Turn on the Light. Musikken bar bud om Spania og Andalucias stepper, om spansk gitar og stemning. Ikke flamenco, men heller Albéniz, Tárrega og Granados. Det er å håpe Einar Holt annonserer sine konserter i framtida.

Inge Jørgensen

En lysfontene i Grenland

Publisert i PD, TA og Varden 06-07.02.18 med bilde

Søndag 4.februar skinte sola over Grenland. Det var -7 grader og alldeles nydelig. I skiløypa i Langgangen glitret snøen og skapte en lysfontene for løperne. Vi snakker her om et langvarig og trofast forhold.

Inge Jørgensen

Skattekutt og kutt i tjenester

Publisert i TA 22.01.18 og i PD 23.01.18

Vår nye regjering, de blå, blåere, blåeste, vil ha kutt i eiendomsskatten på 0,02 promille, ned fra 0,07.

Det har fått vår ordfører til å regne ut at vi da taper mer enn 40 millioner i inntekter fra kommunens eiendomsbesittere. Det igjen betyr at vi betaler mer enn 140 millioner kroner i eiendomsskatt i

Porsgrunn. Det synes for meg å være veldig mye penger. Når det er nødvendig å kreve inn så mye penger utover det kommunen har av andre inntekter, så må det bety at Porsgrunn kommune bruker penger over evne. Kan det være at investeringsnivået og aktivitetsnivået er for høyt? Kan det være at lederlønnene i kommunen er for høye? Kan det være at politikerne tar seg for høy godtgjøring? Jeg er ganske sikker på at svaret er ja på alle disse spørsmålene. Så mitt forslag er å senke aktivitetsnivået, senke investeringsnivået, selg Ælvespeilet og spar 20 millioner i året i driftsutgifter, senk lederlønnene kraftig og gjør det samme med politikergodtgjøringen, og vipps, så har vi spart 40 millioner kroner. Alternativet til Robin Kåss er å omtaksere eiendommene slik at en får kompensert de 40 millionene en mister ved en lavere skattesats. Det er ingen god idé. Da må vi heller arbeide for en ny regjering som vet å innrette skatteprofilene slik at alle bidrar og slik at de rikeste blant oss ikke slipper unna med kreative skattestunt, skatteunndragelser og skatteparadiser.

Inge Jørgensen

Med rett til å lure

Publisert i PD 16.01.18 og i TA 18.01.18

Så har Forbrukerrådet tappt Fondsforvaltningssaken mot DnB. Forbrukerrådet mente kundene var blitt lurt da DnB lovet dem en aktiv forvaltning av et fond, mens realiteten var at fondet fulgte børsindexen. Retten fant at DnB hadde forvaltet og ikke fulgt indexen, riktignok ikke en veldig aktiv forvaltning, men heller ikke en slavisk følge av indexen. Altså hadde DnB sitt på det tørre, de hadde aktivt forvaltet, om enn ikke veldig aktivt. Forvaltningsgebyret for denne lille aktiviteten var høyt, og kundene tapte dermed betydelige beløp til DnB. Altså, lureri, men helt ok for rettsvesenet. Moralen sier oss noe annet, men det gjelds visst ikke.

Petter Øygarden får lov til å bygge leilighetsbygget sitt på Frednes akkurat som han vil, til tross for at alle tegninger fram til den kommunale saksbehandlingen viste et annet bygg en det han endte opp med å søke om. Hans advokater i Advokatfirmaet Selmer DA mente det var en menneskerett å få lov til å lure kommunen og bygge som han ønsket. Nå gir våre lokale byråkrater han rett til nettopp det, å lure kommunen. Ikke fordi det er en menneskerett, men fordi det byråkratiske språket er for lite presist til at Petter Øygarden skal måtte følge politikernes intensjoner. Moralsk står Øygardens lureri svakt, men det er det visst ingen som bryr seg om.

Det finnes flere slike lurerier for tur, som deponi i Brevik og sammenslåing av Skagerak Energi og Agder Energi. Deponiet vil skape verdier for noen og tap for andre, men det forsøkes framstilt som noe annet. Energiselskaper skal slås sammen for at Statkraft skal kunne selge med større fortjeneste, men framstilles som om det er en fordel for kommunene. Statkraft ønsker de blåblå å privatisere. Hvem tjener da penger? Lureri fra ende til annen.

lik kan en fortsette i det uendelige, inn i de politiske sfærer f.eks. Det er nok å vise til siste ukes regjeringsforhandlinger.

Inge Jørgensen

Lurendreier

Barcley-skulpturen

Publisert i PD 02.01.18

Jeg tilhører dem som setter pris på Barcley-skulpturen i Minneparken. Her kan jeg sitte med ryggen til monumentet for de falne under 2.verdenskrig, se mot Barcley-skulpturen og savne vannet i fontenen i front. Løvet som samler seg innerst i skulpturen ser jeg som en naturlig

del av det hele. Skulpturen bør tas vare på. For å få til en fornuftig oppfølging vil jeg foreslå at det legges inn i regnskapet for Ælvespeilet. Der brukes det likevel så mye av skattepengene våre at noen hundre tusen fra eller til spiller liten rolle. Det vil fortsatt ikke være mulig å få full oversikt over kostnadene ved den investeringen.

Inge Jørgensen

Kunstelsker